

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de staatssecretaris van Justitie,
2. A.
appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 4 september 2007 in zaak
nrs. 07/32074 en 07/32071 in het geding tussen:

A.

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van A. (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 september 2007, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De staatssecretaris en de vreemdeling hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens heeft de Afdeling partijen medegedeeld dat de behandeling van de onderhavige zaak wordt aangehouden in afwachting van de antwoorden van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof) op de door de Afdeling (bij verwijzingsuitspraak van 12 oktober 2007 in zaak nr. 200702174/1; www.raadvanstate.nl) gestelde prejudiciële vragen over de betekenis van artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins Internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming van de Raad van de Europese Unie (hierna: de richtlijn).

Bij arrest van 17 februari 2009 in zaak C-465/07; JV 2009/111, heeft het Hof voormelde vragen beantwoord.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

Het hoger beroep van de staatssecretaris

2.1. De staatssecretaris klaagt, samengevat weergegeven, in zijn grieven dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn geen voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht is, nu van een wijziging van het recht geen sprake is. Volgens de staatssecretaris valt artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn onder de reikwijdte van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) en heeft de voorzieningenrechter

ten onrechte geoordeeld dat hij onvoldoende heeft beoordeeld of persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling zouden moeten leiden tot de conclusie dat in zijn geval sprake is van een ernstige en individuele bedreiging als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder, op 17 september 2001, een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 20 februari 2003 afgewezen. Op 30 april 2004 heeft de vreemdeling wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 3 mei 2004 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 14 augustus 2007 is van gelijke strekking als dat van 20 februari 2003 en dat van 3 mei 2004, zodat op het tegen het besluit van 14 augustus 2007 ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 25 juni 2009 in zaak nr. 200900815/1/V2 (www.raadvanstate.nl), volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 25 mei 2009 in zaak nr. 200702174/2/V2 (www.raadvanstate.nl) dat artikel 29, eerste lid aanhef en onder b, van de Vw 2000 voorziet in de door artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn geboden bescherming en dat dit laatste artikel niet kan worden aangemerkt als een wijziging van het recht. Derhalve slagen de grieven.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Alvorens te doen hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt met betrekking tot het hoger beroep van de vreemdeling het volgende overwogen.

Het hoger beroep van de vreemdeling

2.3. Nu de Afdeling het hoger beroep van de staatssecretaris gegrond zal verklaren, de aangevallen uitspraak zal vernietigen en zij hierna zal doen hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, heeft de vreemdeling geen belang bij een beoordeling van de door hem tegen de aangevallen uitspraak naar voren gebrachte grief dat de voorzittingsrechter ten onrechte is

voorbij gegaan aan zijn beroepsgrond over het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Ook overigens heeft hij geen belang bij zijn hoger beroep aangevoerd. Onder deze omstandigheden dient het hoger beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk te worden verklaard wegens gebrek aan procesbelang.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.

2.5. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.6. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.7. De vreemdeling heeft aangevoerd dat hij als voetballer van het nationale elftal bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord.

2.7.1. Niet valt in te zien waarom de vreemdeling deze omstandigheid niet in een van de eerdere procedures naar voren heeft kunnen en derhalve moeten brengen. Reeds hierom kan zijn stelling dat hij wegens zijn lidmaatschap van het nationale voetbal elftal bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord – wat daar overigens van zij –, niet als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid worden aangemerkt.

2.8. De vreemdeling heeft verder aangevoerd dat de veiligheidssituatie in Afghanistan is verslechterd sedert de vorige procedure. In dat verband heeft hij een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Hij heeft daartoe verwezen naar het algemene ambtsbericht inzake Afghanistan van de minister van Buitenlandse Zaken van 31 januari 2007 en het wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000 2007/07 (hierna: het WBV 2007/07). Voorts heeft hij daartoe de volgende stukken overgelegd: het rapport "Iran: Halt mass deportation of Afghans" van Human Rights Watch van 18 juni 2007, het artikel "Taleban create diversion in Northern Afghanistan" van het Institute for war & peace reporting van 17 mei 2007, het rapport "All who are not friends, are enemies: Taleban abuses against civilians" van 19 april 2007 en het rapport "Afghanistan: Mounting civilian death toll – all sides must do more to protect civilians" van 22 juni 2007, beide van Amnesty International, en een persbericht.

2.8.1. Het ambtsbericht en daarmee ook het WBV 2007/07, waarop de vreemdeling een beroep heeft gedaan en waarin voor de veiligheidssituatie op het ambtsbericht wordt gewezen, zien op de periode van mei tot

oktober 2006. Over de mate van het willekeurig geweld in Afghanistan ten tijde van het besluit van 14 augustus 2007 bevatten deze stukken geen informatie. Deze stukken kunnen derhalve niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

2.8.2. Uit de overige overgelegde stukken, die alle dateren van na het besluit in de eerdere procedure, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, met inbegrip van Kabul, ten opzichte van de situatie ten tijde van het besluit van 3 mei 2004 zodanig is verslechterd dat niet op voorhand is uitgesloten dat deze verslechterde situatie kan afdoen aan het eerdere besluit, in zoverre dat ziet op toelating op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en d van de Vw 2000. Aldus is sprake van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden, zodat het besluit wat betreft de welgering de vreemdeling een verblijfsvergunning op voormelde gronden te verlenen, in zoverre kan worden getoetst.

2.9. Onder verwijzing naar de eerder door hem genoemde en overgelegde stukken, bedoeld in 2.8., heeft de vreemdeling aangevoerd dat zich in Afghanistan ten tijde van de totstandkoming van het besluit een binnenlands gewapend conflict voordeed in die mate dat hij, gelet op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, het risico loopt als gevolg van dat conflict slachtoffer te worden van het willekeurige geweld.

Onder verwijzing naar hetgeen voorts in de zenswijze naar voren is gebracht heeft hij in beroep aangevoerd dat hij en zijn familie in Afghanistan problemen hebben gehad, dat hij bij terugkeer in Afghanistan een verhoogd risico loopt en geen sociaal netwerk heeft waarop hij kan terugvallen.

2.9.1. Uit het door de vreemdeling aangevoerde, gezien in samenhang met de door hem overgelegde stukken, kan niet worden afgeleid dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door hem gestelde gewapend conflict in Afghanistan ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 14 augustus 2007 dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat een burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico liep op ernstige bedreiging. De staatssecretaris heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich op dat moment in Afghanistan de situatie voordeed, beschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, zodat hij op die grond geen aanspraak op bescherming kan ontlenen aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

De uit de door de vreemdeling overgelegde stukken blijkende verslechterde situatie biedt evenmin grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet langer op het standpunt kan stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn asielrelaas op grond van zijn persoonlijke omstandigheden thans, anders dan in de eerdere procedures, wel dermate zwaarwegend is dat het tot verblijfsaanvaarding noopt.

2.10. In beroep heeft de vreemdeling voorts aangevoerd dat, gelet op de verslechtering van de veiligheidssituatie in Afghanistan, de motivering van het besluit van 14 augustus 2007 om geen beleid van categoriale bescherming voor Afghaanse asielzoekers te voeren onvoldoende draagkrachtig is.

2.10.1. Met betrekking tot het beroep van de vreemdeling op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 heeft de staatssecretaris zich in het besluit van 14 augustus 2007 gemotiveerd op het standpunt gesteld dat, samengevat weergegeven, de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op die grond. Van belang in dit verband is dat de wetgever hem een discretionaire bevoegdheid en beoordelingsvrijheid bij het voeren van een beleid van categoriale bescherming heeft toegekend, aldus de staatssecretaris.

2.10.2. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 13 maart 2008 in zaak nr. 200708787/1, www.raadvanstate.nl) moet de vraag of een vreemdeling voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 in aanmerking komt, worden beantwoord aan de hand van een beoordeling van de algehele situatie in het land van herkomst. Daarbij komt de staatssecretaris een ruime beoordelingsvrijheid toe, waarvan de aanwending de toetsing in rechte slechts dan niet kan doorstaan, indien geoordeeld moet worden dat het besluit niet strookt met wettelijke voorschriften, dan wel de staatssecretaris bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

Het is de taak van de rechter de beoordeling door de staatssecretaris, in overleg met de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van de algehele situatie van het land van herkomst aan die maatstaven te toetsen, niet om een eigen oordeel omtrent de algehele situatie en de veiligheidssituatie aldaar in de plaats van dat van de staatssecretaris te stellen. De rechter dient het oordeel van de staatssecretaris daarover in beginsel te respecteren. Bij de beoordeling van de vraag of een beleid van categoriale bescherming geïndiceerd is, beziet de staatssecretaris of wordt voldaan aan de indicatoren, neergelegd in artikel 3.106 van het Vreemdelingenbesluit 2000.

Gelet op deze ruime beoordelingsvrijheid bieden de in 2.8. genoemde stukken geen aanleiding voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het in 2.10.1. weergegeven standpunt heeft kunnen stellen.

2.11. Het beroep tegen het besluit van 14 augustus 2007 is ongegrond.

2.12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de staatssecretaris van Justitie gegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling niet-ontvankelijk;
- III. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 4 september 2007 in zaak nr. 07/32071;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

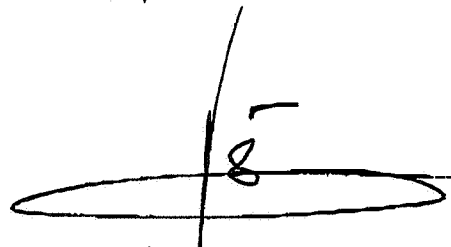
w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 december 2009

238.

Verzonden: 8 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak